

Sen Benim Hayata Olan Tutkumsun

– H.GÜNDOĞAN · 13 Eylül 2014

Zamanım sana hapis ve ben yine sana müebbetim... Sen duygularımda bir tutkusun , bütün varlığını ilgilendiren bir tutku, insanlara inanış biçimim , kendini insanlığın kaderinden sorumlu tutan bir tutku bu... Ve bu tutkum istikbalimizi ikbalimize bağlayacak olan bir tutku...Tutkumsun karanlık geceme muhteşem ve münzevi bir yıldızsın; yolumu aydınlatan çağımı aydınlatan, mağaramı aydınlatan bir yıldız... Benimkisi çağdan çağa insandan insana, ülkeden ülkeye değişmeyen değişmeyecek bir tutku...Bu kadar mana taşıyan başka bir şey yok gönlümde... Ve ben bu manada kanat çırpıttım...Ve ben bu manada uçmaya başladım anlıyor musun?... Yüreğimi kuşatan bu tutkuyu sana anlatmalıyım, bu çetin sevgimde yok olmamak için anlatmalıyım , yazmalıyım... Anlatmak yazmak zorundayım... Hakikatimsin ebedim ol... Hakikati ebediyeti bulanların aramaya ne ihtiyacı var? Keşfettiğimsin , keşfedilenimsim... Keşfimde ne çekingenlik, ne başarısızlık ne de talihsizlik olsun istiyorum ... Talihimizi yaratıcımızın izniyle kendimiz yarattık ona sadık kalalım...Anlatıyorum tutkumu , farkındayım mazmunlarım seni anlatırken karanlıkta kalır gibi eksik , kelimelerim seni anlatırken harem ağası gibi kaypak ve yetersiz... Evet farkındayım seni anlatırken ilham kaynaklarımın utanıp kurduğunu, mazmunlarımın hayideleştğini, şuurumun beynime hükmedemediğini sürekli kendi kendimi tekrarladığımı farkındayım... Ama ne yapabilirim ki inkar edemeyeceğim güzelliklerini inkar edemeyeceğim kabiliyetlerini anlatmaya ilham perilerimin kudreti yeter miydi ki? Sen gönlümün sevimli gözdesi, başka bir dünyadan başka bir iklimden gelen maneviyat abidesi seni ilham perilerim anlatmaya yetecek kudrette miydi ? Hayır hayır o kudret ve kabiliyette değiller...Tutkumsun aynı mukaddeslere inanan, aynı kavgalara katılan, aynı emel veya hınçları bölüşen tutkumsun... Mukaddesattım ol mukadderatım ol... Ümitsizlikle işimiz olmasın, sevgimiz meydan okuyuşumuz olsun , hayalimizdeki dünyayı kuralım, hakikatimize Hakkın hakkaniyetiyle ümit ederek mücadele ederek ulaşalım... Sabırsızlığın ümitsizliklerin kuduz köpek gibi kovalandığı bu çağda sabredelim ümit edelim ki muzaffer olalım... Hayat bu kimi başında taçla doğar kimi cebinde parayla... Biz hayata aşkla doğalım taçta da parada da gözümüz olmasın ümidimiz muzafferimiz olsun... Üstadın tabiriyle seninle bir çağın vicdanı olalım , umutsuzluğumuza idrakimize sabırsızlığımıza vurulan zincirleri kıralım, yalanları yok edelim, insanı insandan ayıran duvarları yıkalım , birlikte muhteşem bir maziye muhteşem bir istikbale bağlayan köprü olalım kelimelerden sevgiden köprü... Sevelim çünkü sevda sevgi mukaddeslerin mukaddesi ... Öyle bir inanalım ki öyle bir sevelim ki sevgimiz engel tanımasın üzerine inanmayanların uyuşan şuuruna bir alev mızrap gibi sapsın... Öyle bir sevelim ki İsrafillin suru kadar heybettli olsun...Anlattığım tutkumsun yazdıklarımın yazacaklarımdan daha büyük bir tutku bu... Ben bu tutkunun sesi olmak istiyorum ben bu tutkunun nefesi olmak istiyorum... Sana tutkum , en temiz duygularımın en saf duygularımın yansıması karşıdakini ürperten , coşturan, tedirgin eden saf bir tutku... Tutkum imbikten geçirilmişcesine damıtılmış bilgi damlaları inci taneleri gibi pırlıl pırlıl tertemiz bir tutku... İncimsin hayranlıkla seyrederken kedimden geçtiğim başkalaştığım mücevher ... Tutkumu anlatmak haykırmak zırvalamak bezirganları mabede , avamı fildişi kuleme sokmak gibi bir his... Sen gökkuşağımsın gökkuşağını anlatmak seni anlatmak insanı gebe bırakan , doğum sancıları içinde

kıvrandıran ama doğumu pek kolaylaştırmayın bir özellik seni anlatmak maharet ister... Hep eksik bıraktığım hiç tamamlayamayacağım eksik bırakacağım bir özellik... Söylemek istediklerimi bütünüyle söyleyememek zindandaki Yusuf'a duyulan hasrettir gönlümde... Belki bu satırlara sadece günlerim gömülü ama asırlar bu otuz günü anlatmaya yeterli değil... Anlatıklarımın ilk cümlesinden son cümlesine kadar vehimlerle heyecanlarımla rüyalarımla ilmik ilmik seni işliyorum tutkumu işliyor sevgimi işliyorum anlıyor musun? Sende yaşıyorum elemelerimi sende yaşıyorum sevinçlerimi sende yaşıyorum bunalımlarımı sende yaşıyorum ümitlerimi, sende yaşıyorum iç huzurumu en önemlisi sende yaşıyorum yaşama sevincimi ... Sen Himaliyalardan daha zirvesin gönlümde , Lût gölünden daha derinsin duhgularımda seni Jüpiter kadar büyük ahiret kadar anlamlı ve temiz seviyorum... Tutkumsun dalımın ilk yaprağı, bir vahyin ilk hecelersin, yazdıklarımın sonuna üç nokta koyup bitmesini istemeğim ilk mısrasısın... Yok yok yazdıklarımın senden bir mısra karışmış , karışabilmişse ne bahtiyarlık! Sen duygu hürriyetimin vatanısın... Sende tesamuhu öğrendim, düşüncenin gökkuşağını bütün renkleriyle sevmeyi öğrendim, peşin hükümlerin mahpesinden kaçmayı , hakikatlerin çeşitli yönlerine eğilmeyi hayatın her tecellisine saygı beslemeyi öğrendim... Tutkumsun güzelle sonsuza hoşgörüyü sevgiye tutkumsun.... Duygu dünyamı fethetme uğratan Fatihimsin... Ve bu kubbenin altında artık fethedilmeyecek bir İstanbul olmak istiyorum Fethi gerçekleştiremeyecek İstanbul ... Tutkumsun yüreğimin tellerine harf harf adını işlediğim tutkumsun...Seni Zafer'den zafere koşan Ulubatlı'nın savaşma azmiyle severek selamlıyorum....seni eyübun sabırla severek selamlıyorum... Seni çağlar ve mevsimler gibi tükenmeyecek bir aşkla sevgiyle severek selamlıyorum...